Către Sfântul Părinte Anastasie al Sinaiului, Episcopul Antiohiei
Răspuns către conducătorii nedemni [1]

Sursa: Revista „Mărturii athonite”, numărul 7, martie – mai 1990. Paginile 98-99.

De ce permite Dumnezeu ca conducătorii noștri „prin harul lui Dumnezeu” să fie adesea NEDEMNI? Și dacă sunt „prin harul lui Dumnezeu” și „numiți de Dumnezeu” conform Bibliei, cum se face că sunt adesea nedemni? Sfântul Anastasie Sinaitul ne explică...

Întrebare: Apostolul Pavel spune că puterile lumii au fost rânduite de Dumnezeu.2 Așadar , trebuie să acceptăm că fiecare conducător, rege sau episcop este rânduit în această funcție de Dumnezeu?

Răspuns: Dumnezeu spune în Lege: „Vă voi da un conducător după inimile voastre.” 3 Prin urmare, este evident că unii conducători și regi care sunt vrednici de această onoare sunt numiți în această funcție de către Dumnezeu. Alții care sunt nevrednici sunt numiți prin permisiunea sau voința lui Dumnezeu pentru un popor nevrednic tocmai din cauza acestei nevrednicii lor. Și a auzit niște povești despre aceasta.

Când tiranul Foca ajunsese rege și începuse acele vărsări de sânge cu Bonosus călăul , era în cetatea lui Constantin un călugăr , un om sfânt, care, având multă îndrăzneală față de Dumnezeu, ca și cum ar fi fost judecat de Dumnezeu, a zis cu simplitate: „Doamne, de ce ai pus un astfel de rege?” Și apoi, după ce a spus acestea mai multe zile, i s-a auzit un glas de la Dumnezeu, zicând: „Pentru că n-am găsit pe nimeni mai rău”.

În regiunea Tebaidei era un alt oraș plin de fărădelegi și ai cărui cetățeni săvârșeau multe lucruri murdare și nepotrivite. Acolo, așadar, un om din Hipodrom, complet corupt, a dobândit dintr-o dată o evlavie falsă și s-a dus și s-a ras în cap ca monah și a îmbrăcat forma monahală. Dar nu s-a oprit deloc din faptele sale rele. S-a întâmplat ca episcopul acelui oraș să moară. Atunci un înger al Domnului i s-a arătat unui om sfânt și i-a zis: „Du-te și pregătește orașul, ca să-l hirotonească pe fostul om din

Hipodrom ca episcop.” Așa că s-a dus și a făcut așa cum i s-a spus. După ce fostul sau mai degrabă încă un Faulbius menționat anterior a fost hirotonit, a început să-și imagineze în mintea sa că este ceva și că este trufaș. Atunci un înger al Domnului i s-a arătat și i-a zis: „De ce ești trufaș, ticălosule? Îți spun adevărul că nu te-ai făcut episcop pentru că ai fost vrednic de preoție, ci pentru că acest oraș merita un astfel de episcop.”

Așadar, dacă veți vedea vreodată un rege, un prinț sau un episcop nevrednic și rău, nu vă mirați și nu învinovățiți pronia lui Dumnezeu. Ci mai degrabă învățați din aceasta și credeți că suntem dați în mâinile unor astfel de tirani din cauza fărădelegilor noastre și totuși nu ne părăsim faptele rele.

Note

1. Întrebări și răspunsuri pe diverse capitole de la diverse persoane, Întrebarea nr . 1, PG 89, 476B - 477A.

2. Romani 13:1.

3. Comparați Ieremia 3:15. (Notă din partea Bisericii Ortodoxe Grecești: Acest punct specific din textul sfântului, împreună cu referința de față, a fost atacat de un editorialist al revistei „Tychikos”, o revistă din sfera extremă protestantă. Răspunsul nostru la această defăimare calomnioasă a fost dat într-un articol special , în care calomniatorul este expus atât logic, cât și hagiografic).

4. Flavius Phocas: împărat al Bizanțului (602-610), cunoscut pentru cruzimea și severitatea sa.

5. Bonosos sau Bonosos: logoteți (ministru) sub Flavius Phocas.